



3. szám
Jan. 18-án 1862.

Megjelenik minden szombatnapon egy íven sokféle képpel ellátva.
Előfizetési ár : Egész évre jan.—dec. **6** frt., 6 óra jan.—jun. **3** frt., és három óra jan.—mart. **1** frt. **50** kr. — Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárnál. —
Kiadó hivatal : Pest, egyetem-utca 4-ik szám.

XI. kötet.

Szövetkezzünk!

Viszonzás azon barátságos bécsi kollegáknak, kik úgy kínálják a „fusiót“ a bécsi és magyarországi szabadelvű pártok között.

Jó lesz biz az, szövetkezzünk!
Tegyük össze, a micskénk van.
Próbáljuk meg, jobb lesz-e így?
Én odaadom tineknek
Tallérossy Zebulonnak
Leveleit. Az mind jó lesz
Bécsi lapba „vezérezknek“
Ti meg idadjátok nekem
A ti vezérezkitek
S az itt jó lesz „humoreszknek.“
S ha azután; (mi *nektek* „jó“)
Azt a sok szép Verwarnungot
Összeteszszük, (mi *nekünk* „jó“)
A szép provisoriummal
Mein Herz, was willst du még aztán?

Együtt iszunk. Ti a jó sert
Szeretitek, mi a jó bort.
Összetöltjük mind a kettőt,

S aztán majd ugy iszogatjuk.
S elmondhatjuk, hogy ez „fúzió!“

Adunk egymásnak kölcsönös
Konzessziókat. Például
Ti a czilinder kalapbul
Leengedtek egy araszszal.
Mi meg a csizmánk sarkáról
Elengedjük a sarkantyut.

S azzal szent a béke köztünk.
A tárcánk is legyen közös.
Tietekben „volt“; de már „nincs.“
Mienkben nem „volt“, nem is „lesz.“
Tegyük össze, mind a ketten
Jól járunk a másikéval.

Álljunk össze. Ti üljetek
A szekérre; majd mi húzzuk.
S azt mondjuk, hogy jól utaztunk.

1859. évből, és a január—aprilisi folyamból 1861. teljes számu példányokkal még folyvást
szolgálhatunk.

Aztán majd mi muzsikálunk,
Ti meg táncoljatok rajta,
S azt mondjuk, hogy jól mulattunk.

Tavaly mi „izzadtunk“ nagyon
A gyűlésben; most meg nektek
„Hidegtől“ fogatok vaczog.
Tegyük össze: hideg — meleg. —
S leszünk *fütve és frissítve.*

Aztán adjuk meg egymásnak
A mi igaz jogunk szerint
Megilleti, jó szándékkal.
Ti elismeritek nekünk.
Hogy a „paprika“ magyar szó.
És mi kötelezzük ezért
Az egész nemzet nevében,

Hogy fizetni fogunk mindent —
— A vasúton, ha utazunk.

Üljünk össze, beszéljessünk :
Tárjuk ki a kebleinket;
Mondjuk el nyiltan, hogy mi bánt?
Mi kellene, mi volna jó?
Mit engedünk? mi óhajunk?
Szóval: mi az „utolsó ár?“
Mert tudjátok, ha így „nyiltan“
„Von der Leber weg“ elmondjuk,
Hogy ez meg ez így és így van.
Hát — akkor ti nem fogjátok
Nekünk *hinni*, a mit mondunk,
Mi meg tinektek azt, a mit
Ti mondatok. S így végre is
Elértük azt, — a mért jövének.
Hogy „egy“ véleményen vagyunk.

K—s M—n.

INTŐ PRÉDIKÁCIÓ.

melyet tartott *Dugdelmár* vajda az ő czigány fajrokonaihoz, a kik Bécsbe mentek fel lopni, s rajta vesztek.

Hát te bibast csóré!

Hogy a sakállas istennyila ütögessen a sarkaitok mellé! Hogy a hol meleget kerestek, ott mindig hideget találjatok!

Hát mit kerestetek ti Bécsbe?!

Nem hallottátok, hogy megmondta a tekintetes, nagyságos *orságygyűlis*, hogy Bécsbe nem megyünk?

Tik akartatok esz ellen kontrabontot kezdenyi, he?

Hát tik voltatok azsok a hazsaárulók, a kik a Lajtántúl mentetek lopnyi? Hát itthon már nincs mit keresnyi többé? Hát tik akartátok legelébb is bebizonyítani azs egységes Austriát?

Azst gondoltátok ugy-e bibast, hogy majd ha egy kis hátrafelékanyarításon rajta kapnak a bécsi urak, ott is rátok vernek egy kis alkotmányos *husonötöt*, s azszsal dikhecs vásár! Ahun van ni! Most látjátok már, hogy *mi azs a Rájksrák?* Azsok eltettek sípen télire nyárára két estendőre, purgyékat is elvették, beadták olyan házsbá, a hun megtanulnak *dolgoznyi*; nemzsetsígük fájdalmára.

Lármázshatts már, ha egyser Bécsbe felmentél! besílhets már! Nem láts 'te ott több malacspecsenyit a világon!

Hát aztán, bibast, ha már rajta kaptak, ha már urak elejbe vittek, nem tudtad azst mondanyi, hogy te annak a nimetnek a zsebében csak egy kis *nemzseti egyenjogusitást* kerestil; senki se merte volna többé azst mondani, hogy tolvaj vagy : nagy urakhoz vittek volna ebídre, vacsorára, tekintetes nagyságos ujságiro uraságok két hétig irtak volna rula, hogy *sílesen elterjedt* csigánynemzset *küldöttei* megjelentek „ragaskodásukat“ *kézzsel foghatólag* bebizonyítani.

Vin dadé, minek fogs te a politikához, ha nem irtes hozzsá?

Nem olyan ösinte, tisztessíges embereknek való azs, mint mink.

Nagyobb dolog azs, mint vaklovat elcsereényi a vásáron; — több csigányság kell ahhoz, mint a mennyi egy csigánytól kítelik.

Már most ülhetss!

Két estendeig spenótot meg zsemlyelevest ehets, s ha attul meg nem haltál; a mikor vissakerüls, az ösi sátorok alá, valahány sánta lovat akars eladnyi, mindre azst mondják : „vidd el már Bécsbe!“

Már most kiabálj, nem bánom. Ha pedig hazsajöss; azt mondom : tarsd meg az intést : „becsüld meg magadat és lopj itthon.“

TALLÉROSSY ZEBULON LEVELE MINDENVÁRÓ ÁDÁMHOZ.

Tekintedezs barátom uram.

Valamelyik ujsaghirlap azzal fenyegetőzik magat nekünk, hogy orszaggyűlés lesz. Aha! Ez azt gondolja, hogy majd a mire meg nem jartunk a nagy *melegben*, majd megjartunk a nagy *hidegben*. Izzadságot csak kiálltunk valahogy „leirat—felirat“ hónapokban, de ha most becsukják bennünket aba hideg farkasordítató muzeumterembe; első nap mindenre raalunk, csak ereszenek ki: s csakugy törjük magunkat elfagyott orokkal, fülekkel Rájxrátbá, a ki *fűlik*.

De megcsalatkoztak magukat! Aj! magyar tablabilo mindenre kitalal. Ha nem lehet muzeum teremtet fűtenyi, mit csinálnak komaromi piaczon *nönemen livő szónokok és statusfirfiak*, kiknek vagyon tílen nyaron permanens parlamentjük? Visznek magukkal fazikban parazsat, alajuk tesznek, legesikorgó hidegben vígig kiálljak az ülist, es nem kírnek *feriakat*. Ugy tesziünk. Ha nem lehet muzeumot fűtenyi, viszi magaval minden kipviselő parazsos fazikot, teszi ülise ala, melegiti kezit labat, s honfiui irzelmeit.

Megprobalok fantazia kípzeletem utan leírnyi egy ilyen „téli“ muzeumi gyűlés tragoe diajat.

Gyűlés megkezdetik.

Jobb oldal csupa baranybörbunda, bal oldal csupa farkasbunda, elnök asztrakanbunda.

Elnök megnyitja gyűlést egy bevezető besziddel; mely kezdődik egy hatalmas prüsznésen.

Kedves egisigire kivanunk!

Azutan meg egyszer „ptrszli!“ azutan meg ötször egymás utan „heftprszki“ a hetediknél lemond tovabbi prüszkölísi jogarol s int jegyzőnek, hogy olvasa fel *legutobi* ülis jegyzőkönyvit.

Jegyző felal es olvas :

„Elhataroztatott, hogy a nagy hősíg enyhítisire baldachin alkalmaztatik, s szeleltető masina terem fölibe aplikaltatik.“

Altalanos köhögis közben hitelesitetik.

Tisztelt barátom felső-dabasi kipviselő felall indítványat megteni, azonban nathas levín, filreirtisekre ad alkalmat jobb oldalon : a miert is esztergami kipviselő felall, es visszatrompfolja, de ő meg rekedt levín, beszidibül semmi nem irtetik, vigre dabasi kipviselő elnökileg felszolitatik, agya be indítványat irasban, s ekor kivilagosodik, hogy ő csak egy kis medveczukorral akarta megkinalnyi barátjait rekedsig ellen.

Gyorsirok vitatkozás folyamata nem kisirhetik, mivel körmük összegimberedik.

Karzatón nagy zaj : elnök figyelmezteti karzatokat, hogy ne fújják olyan sokat az orukat.

Haznagy jelenti, hogy az ő fiokjában egy *egér* van.

Igazoló bizottmanyhoz utasitatik vele, hatha „küldői“ vannak?

Elnök öt percze ülist felfüggeszti, hogy azalatt minden ember köhögje ki magat.

Kakas Marton jelenti, hogy ő most mingyart megfagy.

Elnök biztatja, hogy csak varjon egy kicsit. Felolvastatja legujabb ministeri rendeletet ado targyaban.

Kakas Marton jelenti, hogy mar elig melege van.

Elnök felszolitja gyűlést szavazásra. A ki rendeletet partolja, alljon fel.

Minthogy akor bundat le kel vetni, minden ember ülve marad.

Elnök megforditja kirdist : a kik rendeletet nem partoljak; tegyenek fel süveget, s hagyjanak el teremtet egy percze.

Terem üres lesz.

Egy percz elteltivel parancsolja teremöröknek, hogy menjenek ki, híjanak be kipviselőket ujra. Teremörök kimennek, bejönnek, jelentik, hogy nincs odaki egyib, mint a perezkes leginy.

Ezzel ülis berekesztetik, masnapra folytatasa halasztatik.

Tallerossy Zebulon.

Don Auze I-Tung

híres spanyol pénzügyes élményei, midőn az élőkől nem kapván többé semmit, a halottakat akarná megfinanszírozni



Összellem. Vakmerő halandó, miért idéztél elő siromból?

DonAuzeItung. Semmi *üres* pathosz! Ön háromszáz év óta van a földben, és nem fizet földadót. Ön pedig „használja“ a földet, ergo fizetni tartozik tőle arra az egész időre. Más is fizet.

KAKAS MÁRTON EMLÉKLAPJAIBÓL.

A dél-austriai Slidell és Masonhöz.

God by! Ez okosan történt, hogy ismét szabad lábön vagytok. Egy hónapig fogva; — európai hír: panique minden*börszén: — jó üzlet. Szerettem volna mégis, ha már csakugyan ülnötök kellett, ülte-tek volna a jövő hónapban, mikor már a praenumera-
tatiót beszédtek. Gyászos példa szétkergette a publicumot. Tudtam előre. A mint meghallottam Trent-
ügyeteket, liquidáltam 25 procent veszteséget. God-

dam! Lett belőle 50 procent! That is a sorry sight! mond Macbeth. Ez még sem volt jó speculatio. Hol a kréta? Kalkuláljunk:

Nyereség:

1. Egy hónapi fűtés	10 ft.
2. Naponkint 50 kr.	15 „
3. Nem szakadt csizma	5 „
4. Színházba nem járás	31 „
5. Megmentett újévi köszöntés önkénytes kölcsöne	70 „

Summa 131 ft.

Don Auze I Tung megfog egy adóhátrálékos fejet.



Ez a ficzkó nem tagadhatja el, hogy *feje* „van.“ Fejadót pedig alkalmasint egy pár száz év óta nem fizet. Hogy lehetne kitudni, hogy kik az örökösei, s azokon megvenni a szörnyü restancziát?

(Folytatás a tulsó lapon.)

Már most vegyük a veszteséget. Kétezer elfutott előfizető, *Two towsend fugitiv slaves?* mondaná Shylock. That is a bad profit! S hozzá még, hogy a veszteséget nem gazdálkodhatjuk meg a megmaradottakon, rosszabb kosztot adván nekik az eddiginél. sőt ezeket most már piskotával kell tartanunk, nehogy ők is elszökjenek. Wery fatal! Csak legalább a *blokade* alól menekülnék meg, hogy vihetnök a terményeinket bátran a piacra, mint máskor, A vevők félnek, hogy az egész *Ladung* elvész. *A good prize.* Felszippantják. God bless us! — — U. i. Notabene. Nem lehetne ebből a *himlőből*, a min ti most átestetek, más embernek *beőjtatni* magát. K—s M—n

Az ál-halott.

Nagy uram-falu szerte ismeretes házsártos ember volt. Neje pedig detto nagy hárpia.

A boldog pár nem gyönyörködhetett örökké egymásba, mert gazd' uram a nagy bújába amnyi pálinkát talált egyszer felönteni, hogy az benne — mint ivó társai állították — meggyuladt, s megfojtotta.

Örzse asszony, nem soká késett a temetéssel, még az nap kész lett a koporsó, s más nap már temetésre gyült össze a falu népe.

Az út szélén, merre a menetnek haladni kellett,

Don Auze I Tung kopogtat erősen egy ócska kriptá ajtaján.



Hohó, uraim és asszonyaim. Vuestra signoria! Önök ide bezárkóznak, s azt hiszik, hogy azzal aztán egészen végét szakították a világnak. Nem addig van ám a! Önök restálnak egy, két és háromszáz esztendei házbéradóval. Akarnak-e szép szerével fizetni, vagy sem?

egy kivágott fának törzse állt ki a földből, melyet a halott-vivők egyike észre nem vévén, benne elbukott; s a koporsó lecsúszott. A nagy zökkenésre az ál-halott magához jött, természetesen el nem tudta gondolni miként jöhetett ő abba a szokatlan szűk börtönbe. Kedves Örszéje szörnyű ijedelmére, elkezd a koporsó födelén dörömbözni, s kiabálni hogy eresszék ki tüstént, mert különben majd így, meg amúgy

Mit volt mást tenni kibocsájtották, s a temetésre összegyűltekkel együtt, minekutána elmondották néki egész történetét, szépen haza ballagott.

Alig mult egy év ez eset után, Nagy uram, egy a vidéken dühöngő járvány áldozatja lett.

Kedves hites társa, egész örömmel hozatta le a koporsót a padlásról, melyet még tavaly — hogy kárba ne menjen — gazdácskája tudta nélkül tétetett fel.

Másnap a temetési menet közbe, egyszerre a halott-vivőkhöz fordul, és siránkozó hangon kéri őket :

— Ugyan édes lelkeim, kerüljék ki azt a fatörzset, mert majd valamelyik megtalál benne botlani.

Don Auze I Tung rajta kap egy ösképet az adómegtagadáson.



Don Karakalpio! Ön épen kétszáz negyven esztendeje, hogy magát idefestette. Ha azóta folyvást fizette volna ön a hadipótlék, közmunka, és fogyasztási adót, mint más ember fizeti; most épen száz millió *durossal* volna több a status cassájában. Következőleg a mi ott hiányzik, azzal ön tartozik. Elismeri-e? Hallgat, tehát elismeri.

= A Pesti Hirnök haragja annyira ment collégái ellen, hogy legközelebb „Pompéryt“ a *Dunába vetette!* Mely kriminálitás úgy történt, hogy a gőzhajótársulat Ó-Budán „Pompejus“ nevű gőzöst építetvén, ezt sajtóhibából a P. H. Pompéryvé változtatta.

= Egy a magyar nyelvben nem jártas parancsnok megparancsolta a káplárnak, mondja meg a zászlóaljnak ezt: „Wir müssen heute am andern Ufer *posto* fassen.“ A káplár erre elkiáltja magát, bajuszát keményen pedervén:

— Fiúk! ma a tulsó parton posztót kell kikapnunk!

= Az öreg K. . . y sokat olvasván a Gueckerokról, annyira magáévá tevő szokásaikat, hogy igen nehéz volt tőle direct feleletet kapni. Vadászni ment egyszer sógorával s kérdeztetvén tőle, mi van ma? azt felelé: kérdezd meg a puskádat. — Hogy kérdezzem? — Töltsd meg. — Hisz meg van. — De úgy hogy el ne süljön. — Hát aztán? — Vigyázz, hogy mit mond ha a nyúlra fogod? — Ejnye! nem mondhattad mindjárt, hogy *csőtörtök* van.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.



Orákulum. Ha szegény vagy, ne táncolj!

— — A magyar akadémia elnöke megvigasztalt bennünket azzal a biztosítással, hogy ha a palota építése külföldi építészre bízatik is, de azért annak végrehajtásánál a hazai építészek sem lesznek kizárva a munkából. Miniszteri concessió! Mi azon aggódtunk, hogy az egész palotát Berlinben fogják elkészíteni, s úgy küldik le skatulyában, pamuk közé bepakolva; hanem hát e biztosítás után remélhetjük, hogy ha nem is a szellemi részt, a tervet és felügyelést, — a mit szegény volna egy magyar tudományos akademiának magyar művészekre bízni, — de legalább a téglahordást és malterkeverést nem fogják a magyar építészekről megtagadni.

— — A Pesti Hírnök azzal áll bosszút az élelapokon, hogy a nekik szánt humoristicus cikkeket elfogdossa s maga adogatja ki; milyen például az a baranyai levél. Egy hamar nem nevettem olyan jóízűket.

— — No ha nem is egész Magyarország, de legalább annak legtőséggyökeresebb része mégis képviselve lesz a Rájxrátban. (Már melyik?) Hát most olvasom, hogy éppen most készítik a „három széket“ a három kanczellár számára a birodalmi tanácsba; a mit ha azok elfoglalnak, hát akkor képviselve lesz, ha nem is egész Magyarország, ha nem is egy része, Erdély; de legalább maga **Három szék**.

— — A mi derék primásunknak vizkeresztünnepén valami rablók ellopták 40 ezer forintját aranyban. (No azok bizonyosan a bécsi Pressét olvashatták, az izgat a *papi jószágok elvétele* mellett.)

A huszonhárom dalidó városához.

Szomorkodik egész ország.
Ez a farsang a milyen bő,
Olyan komor. A jövődő
Mindent sötétre zománczol
Sopron tánczol.

Egyiket az szomorítja,
Mi a mult évben *elfogyott*;
Másikat az, mit *itt hagyott*;
Mindenkinek van, min *gyászol* . .
Sopron tánczol.

Az országnak szörnyü gondja
Minden szivre nehezedik
A vigadást most feledik.
Honfi arcot bánat ránczol.
Sopron tánczol.

Nagy év jó ránk; nehéz felhők
Közelítnek; a határon
Fegyverbe áll minden tábor,
Kardot köszörül és sánczol.
Sopron tánczol.

Boldogok, kik most is vigak,
Boldogok, kik most zenghetnek,
És a kiket a nemzetnek
Nagy bajához mi sem lánczol.
Sopron tánczol.

K—s M—n.

Hogyan készíti a Donauzeitung X. pesti levelezője a hiteles tudósításokat.

X. levelező (az „Angol királynő“ előtt a portáshoz). Itthon van *Deák Ferencz* úr?

Kapus. Itthon van. Tessék fölsétálni. — Most épen *egyedül* maradt: ebben a perczben *hagyták el jó barátai*.

X. levelező (haza szalad és ir). „Mint *positiv* újdonságot irhatom önnek, hogy *Deák Ferenczet elvbarátai* mind *elhagyták*, s hogy ő jelenleg egészen *egyedül maradt*.”

Hol van hát Rhodus?

Két politikai lap ugyancsak hajba kapott azon, hogy hol van Rhodus? Ugyan mit disputálnak rajta? mikor egyiknek sincs igaza. *Bécsben van Rhodus!* A budget-tárgyaló Rájxrát-bizottmány asztalán. Azoknak mondják most, hogy „*hic Rhodus! hic salta!*“